"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ପ୍ରତିଯୋଗିତା କର ତେବେ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହୋଇଯିବ, ସ୍□ର୍ଗର ବାଦଶାହୀ ମିଳିଯିବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନରେ ଯଦି ଅତିନ୍ଦ୍ରିୟ ସୁଖର ଅନୁଭବ ନ ହେଉଛି, ତେବେ କ'ଣ ବୁଝିବା ଦରକାର?

ଉତ୍ତର**:-** ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସୂକ୍ଷ୍ମରେ ବି କିଛି ନା କିଛି ପାପ ହେଉଛି । ଦେହ-ଅଭିମାନରେ ରହିବା ଦ୍□ାରା ହିଁ ପାପ ହୋଇଥାଏ, ଯେଉଁ କାରଣରୁ ସେହି ସୁଖର ଅନୁଭୂତି ହେଉ ନାହିଁ । ନିଜକୁ ଗୋପ ଗୋପୀ ମନେ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଯଦି ଅତିନ୍ଦ୍ରିୟ ସୁଖର ଅନୁଭବ ହେଉ ନାହିଁ, ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ କୌଣସି ଭୁଲ ହେଉଛି, ସେଥିପାଇଁ ବାବାଙ୍କୁ ନିଜର ସତ୍ୟ ସମାଚାର ଶୁଣାଇ ଶ୍ରୀମତ ନେଇ ଆଗକୁ ବଢି ଚାଲ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ନିରାକାର ଭଗବାନୁବାଚ । ଶିବଙ୍କୁ ହିଁ ନିରାକାର ଭଗବାନ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି, ଯଦିଓ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ତାଙ୍କର ବହୁତ ନାମ ରଖି ଦେଇଛନ୍ତି, ଢେର ନାମ ରଖି ଦେଇଛନ୍ତି, ତେଣୁ ବିସ୍ତାର ମଧ୍ୟ ବହୁତ ରହିଛି । ବାବା ନିଜେ ଆସି କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ, ତୁମେ ନିଜର ପିତା ଶିବବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇ ଆସିଛ - ହେ ପତିତ-ପାବନ, ତେବେ ଏହି ପତିତ-ପାବନ ନାମ ତ କେବଳ ଜଣଙ୍କର ହିଁ ହେବ ନା । ବହୁତ ନାମ ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଶିବାୟ ନମଃ କହୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ତାଙ୍କର କେବଳ ଗୋଟିଏ ନାମ ହେଲା ଶିବ । ରଚୟିତା ମଧ୍ୟ ସେହି ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଯଦି ବହୁତ ନାମ ରହିବ ତେବେ ଦ୍□ନ୍ଦ୍□ରେ ପଡିବେ । ଯେପରି ତୁମର ନାମ ପୁଷ୍ପା ତା ବଦଳରେ ମୁଁ ଯଦି ତୁମକୁ ଶୀଲା କହି ଡାକିବି ତେବେ ତୁମେ ଉତ୍ତର ଦେବ ନା, ଭାବିବ ଆଉ କାହାକୁ ଡାକୁଛନ୍ତି । ତେବେ ଏହା ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କଥା ହୋଇଗଲା ନା । ବାସ୍ତବରେ ତାଙ୍କର ନାମ ଏକ, କିନ୍ତୁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ବହୁତ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିଛନ୍ତି ତେଣୁ ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ନାମ ରଖିଦେଇଛନ୍ତି । ନଚେତ୍ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ନାମ ଗୋଟିଏ ହିଁ ହୋଇଥାଏ । ଗଙ୍ଗା ନଦୀକୁ କେବେହେଲେ ଯମୁନା ନଦୀ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ତେବେ କୌଣସି ବି ଜିନିଷର ଗୋଟିଏ ନାମ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହୋଇଥାଏ । ସେହିପରି ଏହି ଶିବ ନାମ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟେ । ଶିବାୟ ନମଃର ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ବ୍ରହ୍ମା ଦେବତାୟ ନମଃ, ବିଷ୍ଣୁ ଦେବତାୟ ନମଃ, କିନ୍ତୁ ଶିବଙ୍କ ପାଇଁ କହନ୍ତି ଶିବ ପରମାତ୍ମାୟେ ନମଃ କାରଣ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ସର୍ବୋଚ୍ଚ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଯେ, ନିରାକାରଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ କୁହାଯାଉଛି । ତାଙ୍କର ନାମ ହେଉଛି ଗୋଟିଏ । ଯେପରି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ବ୍ରହ୍ମା ଏବଂ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କୁ ବିଷ୍ଣୁ ହିଁ କୁହାଯିବ । ଯଦି ବହୁତ ନାମ ରଖି ଦିଆଯିବ, ତେବେ ଦ୍□ନ୍ଦ୍□ରେ ପଡିବେ । ରେସପଣ୍ଡ ହିଁ ମିଳିବ ନାହିଁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ରୂପକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ହିଁ ଆସି କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଛନ୍ତି । ଶିବାୟ ନମଃ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଗୋଟିଏ ନାମ ଠିକ୍ । ଶିବ ଶଙ୍କର କହିବା ମଧ୍ୟ ଭୁଲ୍ ହୋଇଯାଉଛି । ଶିବ ଏବଂ ଶଙ୍କର ନାମ ତ ଅଲଗା ଅଟେ । ଯେପରି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ନାମ ଅଲଗା ଅଲଗା ଅଟେ । ସେଠାରେ ନାରାୟଣଙ୍କୁ ତ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ କହିବେ ନାହିଁ । ଆଜିକାଲି ତ ନିଜର ଦୁଇ-ଦୁଇଟି ନାମ ରଖି ଦେଉଛନ୍ତି । ଦେବତାମାନଙ୍କର ଏପରି ଦୁଇଟି ନାମ ନ ଥିଲା । ରାଧାଙ୍କର ନାମ ଅଲଗା ଏବଂ କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଅଲଗା, ଏଠାରେ ତ ଜଣଙ୍କର ନାମ ରାଧା-କୃଷ୍ଣ, ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ରଖିଦେଉଛନ୍ତି । ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ହେଲେ ଜଣେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ନାମ ମଧ୍ୟ ଏକ । ତାଙ୍କୁ ଜାଣିବାକୁ ହେବ । କହନ୍ତି ଆତ୍ମା ଏକ ତାରକା ସଦୃଶ ଅଟେ, ଯାହାକି ଭ୍ରୁକୁଟୀ ମଧ୍ୟରେ ଚମକୁଥାଏ, ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି ଆତ୍ମା ସୋ ପରମାତ୍ମା । ତେଣୁ ପରମାତ୍ମା ମଧ୍ୟ ତାରକା ସଦୃଶ ହୋଇଥିବେ ନା । ଏପରି ନୁହେଁ କି ଆତ୍ମା ଛୋଟ ବା ବଡ ହୋଇଥାଏ । କଥା ବହୁତ ସହଜ ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ଡାକୁଥିଲ, ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ । କିନ୍ତୁ ସେ ଏଠାକୁ ଆସି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କିପରି ପବିତ୍ର କରୁଛନ୍ତି ଏକଥା କେହି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଗଙ୍ଗାକୁ ପତିତ-ପାବନୀ ବୋଲି ଭାବିନେଉଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ପତିତ-ପାବନ ତ ଏକମାତ୍ର ବାବା ଅଟନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ କହିଥିଲି - ମନମନଭବ ଅର୍ଥାତ୍ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । କିନ୍ତୁ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ତାଙ୍କର ନାମକୁ କେବଳ ବଦଳାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ, ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କଲେ ବର୍ସା ନିଶ୍ଚୟ ମିଳିବ । ମନମନାଭବ କହିବାର ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ବାବା ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ବିଲକୁଲ୍ ଭୁଲିଯାଇଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ କହୁଛି ମୋତେ ଏବଂ ମୋର ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ମନେ ପକାଅ । ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ସ୍□ର୍ଗର ରଚୟିତା ତେଣୁ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଲେ ଆମକୁ ସ୍□ର୍ଗର ରାଜତ୍□ ନିଶ୍ଚିତ ମିଳିବ । ଯେପରି ଲୌକିକ ଦୁନିଆରେ ପିଲା ଜନ୍ମ ହେବା ମାତ୍ରକେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଆସିଲା ବୋଲି କହିଥା'ନ୍ତି । କନ୍ୟା ଜନ୍ମ ହେଲେ ଏପରି କହିବେ ନାହିଁ । ତୁମେ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ତ ମୋର ସନ୍ତାନ ଅଟ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ କହନ୍ତି, ଆତ୍ମା ଏକ ତାରକା ସଦୃଶ । ତେବେ ତାହା ପୁଣି ଆଙ୍ଗୁଳି ସଦୃଶ କିପରି ହୋଇପାରିବ । ଆତ୍ମା ଏତେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଜିନିଷ ଅଟେ ଯେ, ଏହି ଆଖି ଦ୍□ାରା ଦେଖି ହୁଏ ନାହିଁ । ହଁ, ଏହାକୁ ଦିବ୍ୟଦୃଷ୍ଟି ଦ୍□ାରା ଦେଖାଯାଇପାରିବ, କାହିଁକି ନା ଏହା ଅବ୍ୟକ୍ତ ଜିନିଷ ଅଟେ । ଦିବ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍□ାରା ଚୈତନ୍ୟ ଆତ୍ମାର ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହେଲା ପୁଣି ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଗଲା । କିନ୍ତୁ କିଛି ବି ତ ପ୍ରାପ୍ତି ହେଲା ନାହିଁ, କେବଳ ଖୁସି ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଏହାକୁ କୁହାଯିବ ଭକ୍ତିର ଅଳ୍ପ କାଳର ସୁଖ । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଭକ୍ତିର ଫଳ । ଯିଏ ବହୁତ ଭକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ସ୍□ତଃ କାଇଦା ଅନୁସାରେ ଏହି

ଜ୍ଞାନ ଦ୍□ାରା ଫଳ ମିଳିଥାଏ । ବ୍ରହ୍ମା ଏବଂ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କୁ ଏକାଠି ଦେଖାଉଛନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମାରୁ ବିଷ୍ଣୁ, ଭକ୍ତିର ଫଳ ବିଷ୍ଣୁ ରୂପରେ ରାଜତ୍□ ମିଳୁଛି । ବିଷ୍ଣୁ ବା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ୍କାର ତ ବହୁତ କରିଛ । କିନ୍ତୁ ବୁଝିବାକୁ ହେବ ଯେ, ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ନାମ ରୂପ ନେଇ ତୁମେମାନେ ଭକ୍ତି କରି ଆସିଛ । ସାକ୍ଷାତ୍କାରକୁ ଯୋଗ ଅଥବା ଜ୍ଞାନ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଯେଉଁମାନେ ନୌଧା ଭକ୍ତି କରୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହେଉଥିଲା । ଏବେ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ନ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଚିନ୍ତା ନାହିଁ । ତୁମମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଲା, ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେବା । ତୁମେମାନେ ଏବେ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ହେବାକୁ ଯାଉଛ । ବାକି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରାଇବା ପାଇଁ ବାବା କେବଳ ଗୋଟିଏ କଥା କହୁଛନ୍ତି, ବୁଦ୍ଧିର ଯୋଗକୁ ଅନ୍ୟ ସବୁ ଆଡୁ ତଥା ନିଜର ଦେହରୁ ମଧ୍ୟ ହଟାଇ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ଯେପରି ପ୍ରେମିକ ପ୍ରେମିକା କାମ ମଧ୍ୟ କରୁଥା'ନ୍ତି କିନ୍ତୁ ମନ ପ୍ରେମିକଙ୍କ ପାଖରେ ଲାଗି ରହିଥାଏ । ସେହିପରି ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି, ମୋତେ ମନେ ପକାଅ, ତଥାପି ବି ତୁମମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ଅନ୍ୟ ଆଡକୁ ଚାଲିଯାଉଛି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ, ଆମକୁ ସିଢିରେ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇବାକୁ ଗୋଟିଏ କଳ୍ପ ଲାଗିଲା । ସତ୍ୟଯୁଗରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସିଡି ଓହ୍ଲାଉଛ । ଆତ୍ମାରେ ଅଳ୍ପ-ଅଳ୍ପ ଖାଦ ମିଶି ରହିଥାଏ । ସତ୍ତ୍□ ଅବସ୍ଥାରୁ ଧୀରେ ଧୀରେ ତମୋ ଅବସ୍ଥା ହୋଇଯାଉଛି । ପୁଣି ଏବେ ତମୋରୁ ସତ୍ତ୍□ ଅବସ୍ଥାକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ବାବା ଜମ୍ପ୍ କରାଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେଉଛ ।

ତେବେ ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ପଡିବ । ବାବା ତ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ଭଲ ଭଲ ସେନ୍ସିବୁଲ୍ ସନ୍ତାନମାନେ ନିଜେ ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି - ବାସ୍ତବରେ ଏହା ବହୁତ କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ ଅଟେ । କେହି କେହି ନିଜର ଚାର୍ଟ ବାବାଙ୍କୁ ଲେଖି ଜଣାଉଛନ୍ତି, ଆଉ କେହି କେହି ଜଣାଉନାହାଁନ୍ତି । ତେବେ ନିଜ ଅବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ବାବାଙ୍କୁ କହିବା ଉଚିତ୍ । ଯଦି ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ ହିଁ ନ କରିବ ତେବେ ବର୍ସା କିପରି ମିଳିବ । ବାବାଙ୍କୁ କାଇଦା ଅନୁସାରେ ସ୍ମରଣ କରୁ ନାହାଁନ୍ତି, ଭାବୁଛନ୍ତି ଆମେ ତ ଶିବବାବାଙ୍କର ହୋଇଛୁ । ସ୍ମରଣ କରୁନାହାଁନ୍ତି ତେଣୁ ତଳକୁ ଖସିଯାଉଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ନିରନ୍ତର ସ୍ମରଣ କଲେ ତେବେ ଖାଦ ବାହାରିଯିବ, ତେଣୁ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ପଡିବ । ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶରୀର ଅଛି ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଚାଲିଥିବ । ବୁଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ କହୁଛି - ମୁଁ ବାରମ୍ବାର ବାବାଙ୍କୁ ଭୁଲିଯାଉଛି । ଏହି ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ହିଁ ତୁମେମାନେ ରାଜତ୍□ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ଏପରି ମଧ୍ୟ କୌଣସି ନିୟମ ନାହିଁ ଯେ, ସମସ୍ତେ ସମାନ ଭାବରେ ଦୌଡିବେ । ରେସ୍‌ରେ ମଧ୍ୟ ଟିକିଏ ନା ଟିକିଏ ଫରକ ପଡିଥାଏ । ନମ୍ବର□ାନ ପୁଣି ପ୍ଲସ୍‌ରେ ଆସିଥା'ନ୍ତି । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କର ରେସ୍ ହେଉଛି । ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଉଛି ୟାଦ କରିବା । ଏକଥା ତ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମେମାନେ ପାପ ଆତ୍ମାରୁ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ । ସେଥିପାଇଁ ବାବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି, ଯଦି ଏବେ ପାପ କରିବା ତେବେ ଦଣ୍ଡ ଶହେଗୁଣା ହୋଇଯିବ । ଏମିତି ଅନେକ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ବହୁତ ପାପ କରୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ କହୁନାହାଁନ୍ତି । ଯାହାକି ପୁଣି ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଚାଲିଥାଏ, ସେମାନେ ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ଫେଲ୍ ହୋଇଯିବେ । ନିଜର ପାପ କର୍ମ ବାବାଙ୍କ ଆଗରେ ଶୁଣାଇବା ପାଇଁ ଲଜ୍ଜ୍ୟା ଲାଗୁଛି । ସତ୍ୟ ନ କହିବା ଦ୍□ାରା ନିଜକୁ ହିଁ ଧୋକା ଦେଉଛନ୍ତି । କାହା କାହାକୁ ଡର ଲାଗୁଛି - ବାବା ଆମର ଏହି କଥା ଶୁଣିଲେ କ'ଣ କହିବେ । କେହି କେହି ତ ନିଜର ଛୋଟ ଛୋଟ ଭୁଲକୁ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଶୁଣାଇବାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବାବା ତାଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି, ବଡ-ବଡ ଭୁଲ୍ ତ ବହୁତ ଭଲ-ଭଲ ସନ୍ତାନମାନେ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଭଲ ଭଲ ମହାରଥୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମାୟା ଛାଡୁ ନାହିଁ । ମାୟା ପହିଲମାନ ମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଏହି ଚକ୍ର ଭିତରକୁ ନେଇଆସୁଛି, ସେଥିପାଇଁ ଏଥିରେ ବାହାଦୂର ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏଠାରେ ମିଛ ତ ଚଳିବ ନାହିଁ । ସତ କଥା କହିଦେଲେ ହାଲୁକା ହୋଇଯିବ । ବାବା ଯେତେ ବୁଝାଇଲେ ମଧ୍ୟ କିଛି ନା କିଛି ଚାଲୁଛି । ଅନେକ ପ୍ରକାରର କଥା ରହିଛି । ଯେହେତୁ ତୁମେମାନେ ଏବେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ରାଜ୍ୟ ନେବାକୁ ଯାଉଛ, ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ଅନ୍ୟ ସବୁ ଆଡୁ ବୁଦ୍ଧିକୁ ହଟାଅ । ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଏବେ ଜ୍ଞାନ ମିଳିଛି, ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଭାରତ ସ୍□ର୍ଗ ଥିଲା । ତୁମେମାନେ ନିଜର ଜନ୍ମକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣି ଗଲଣି । କାହାର ଯଦି ଓଲଟା ସିଧା ଜନ୍ମ ହେଲା, ତେବେ ତାଙ୍କୁ ଡିଫେକ୍ଟଟେଡ୍ କୁହାଯାଇଥାଏ । ତେବେ ନିଜର କର୍ମ ଅନୁସାରେ ହିଁ ଏହିପରି ହୋଇଥାଏ । ବାକି ମନୁଷ୍ୟ ତ ମନୁଷ୍ୟ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ, ପ୍ରଥମତଃ ପବିତ୍ର ରହିବାକୁ ପଡିବ, ଦ୍□ିତୀୟରେ ମିଛ, ପାପ କିଛି କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ନଚେତ୍ ବହୁତ କ୍ଷତି ହୋଇଯିବ । ଦେଖ, ଯଦି ଜଣଙ୍କ ଦ୍□ାରା ଟିକିଏ ବି ଭୁଲ୍ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ସିଏ ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି କହିଲେ, ବାବା ମୋତେ କ୍ଷମା କରିଦିଅନ୍ତୁ । ମୁଁ ଏପରି କାମ ଆଉ କେବେ ବି କରିବି ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ଏହିପରି ଭୁଲ୍ ଅନେକଙ୍କ ଦ୍□ାରା ହେଉଛି, ତୁମେ ତ ସତ୍ୟ କହୁଛ, ଏମିତି ବହୁତ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି ବାବାଙ୍କୁ କିଛି ଶୁଣାଉ ନାହାଁନ୍ତି । ଏମିତି ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ୍ କନ୍ୟା ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି କେବେ ବି କେଉଁଆଡକୁ ଯାଉ ନାହିଁ । ଯେପରି ବମ୍ବେର ଡକ୍ଟର ନିର୍ମଳା ନମ୍ବର□ାନ ଅଟନ୍ତି । ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ସ୍□ଚ୍ଛ ହୃଦୟ, କେବେ ବି ହୃଦୟରେ ଓଲଟା ବିଚାର ଆସୁ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ସିଏ ବାବାଙ୍କ ହୃଦୟରେ ରହିଛନ୍ତି । ଏହିପରି ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କନ୍ୟା ଅଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି କେବଳ ସତ୍ୟତାର ସହିତ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । କର୍ମ ତ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଲାଗି ରହୁ । ହାତ କାମ ଆଡକୁ ଏବଂ ହୃଦୟ ବାବାଙ୍କ ଆଡକୁ ଥାଉ । ଏହି ଅବସ୍ଥା ଶେଷ ସମୟରେ ହେବ । ଯାହା ପାଇଁ ହିଁ ଗାୟନ ରହିଛି - ଅତିନ୍ଦ୍ରିୟ ସୁଖ ଗୋପଗୋପୀମାନଙ୍କୁ ପଚାର, ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଅବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛନ୍ତି । ଯିଏ ପାପ କର୍ମ କରୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ଏହି ଅବସ୍ଥା ହେବ ନାହିଁ । ବାବା ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣିଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ତ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଏବଂ ମନ୍ଦ କର୍ମର ଫଳ ମିଳିଥାଏ । ବାବା ତ ଦାତା ଅଟନ୍ତି ନା । ଯିଏ କାହାକୁ ଦୁଃଖ ଦେବ ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଦୁଃଖ ଭୋଗ କରିବ । ଯେପରି କର୍ମ କରିଛ ତାହା ତ ଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଏଠାରେ ତ ବାବା ନିଜେ ହାଜିର ଅଛନ୍ତି, ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି ତଥାପି ଗଭର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଅଛି, ଧର୍ମରାଜ ମୋ ସାଥିରେ ଅଛି ନା । ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋତେ କିଛି ହେଲେ

ଲୁଚାଅ ନାହିଁ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ, ବାବା ତ ସବୁ ଜାଣିଛନ୍ତି, ଆମେ ମନରେ ଶିବବାବାଙ୍କଠାରୁ କ୍ଷମା ମାଗି ନେଉଛୁ, କିନ୍ତୁ କିଛି ହେଲେ ବି କ୍ଷମା ହେବ ନାହିଁ । ପାପ କେବେ ବି କାହାର ଲୁଚି ରହିବ ନାହିଁ । ପାପ କରିବା ଦ୍□ାରା ଦିନକୁ ଦିନ ପାପାତ୍ମା ହୋଇ ଚାଲିଥାଆନ୍ତି । ଯଦି ଭାଗ୍ୟରେ ନଥିବ ଏହିପରି ହେବ । ରେଜିଷ୍ଟରେ ଖରାପ ହୋଇଯିବ । ଥରେ ମିଛ କହିଲେ, ସତ୍ୟ କହିଲେ ନାହିଁ, ତେବେ ବୁଝିବାକୁ ହେବ ଯେ, ଏମାନେ ଏହିପରି କାମ କରିଚାଲିଛନ୍ତି । ମିଛ କେବେ ଲୁଚି ରହିବ ନାହିଁ । ବାବା ତଥାପି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି - କଖ କା ଚୋର ସୋ ଲଖ କା ଚୋର ଅର୍ଥାତ୍ ଛୋଟ ଚୋରୀକୁ ମଧ୍ୟ ଚୋରୀ ହିଁ କୁହାଯିବ । ସେଥିପାଇଁ କହିବା ଦରକାର ଯେ ମୋ ଦ୍□ାରା ଏହି ଦୋଷ ହୋଇଗଲା । ଯେତେବେଳେ ବାବା ପଚାରୁଛନ୍ତି ତେବେ କହୁଛନ୍ତି, ବାବା ଭୁଲ୍ ହୋଇଗଲା, ନିଜେ ସ୍□ତଃ କାହିଁକି କହୁ ନାହାଁନ୍ତି । ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି, ଏମିତି ବହୁତ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ବହୁତ କଥା ଲୁଚାଉଛନ୍ତି । ଯଦି ବାବାଙ୍କୁ ଶୁଣାଇବ ତେବେ ଶ୍ରୀମତ ମିଳିବ । କେଉଁଠାରୁ ଚିଠି ଆସିଲେ ପଚାର କ'ଣ ଉତ୍ତର ଦେବୁ । ଶୁଣାଇଲେ ଶ୍ରୀମତ ମିଳିବ । ଅନେକଙ୍କ ପାଖରେ ବହୁତ ଖରାପ ଅଭ୍ୟାସ ରହିଛି - ଯାହାକୁ ସେମାନେ ଲୁଚାଉଛନ୍ତି । କାହା କାହାକୁ ଲୌକିକ ଘରୁ କିଛି ମିଳୁଛି, ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଭଲେ ପିନ୍ଧ, ତେବେ ରେସ୍ପନ୍ସିବୁଲ୍ ବାବା ହୋଇଗଲେ । ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ପୁଣି କାହାକୁ କହୁଛି ଯଜ୍ଞକୁ ପଠାଇଦିଅ । ତୁମକୁ ମିଳିଥିବା ଜିନିଷକୁ ବଦଳେଇ ଦେଲେ ଠିକ୍ ହେବ ନଚେତ୍ ତାହା ମନେ ପଡିବ । ସେଥିପାଇଁ ବାବା ବହୁତ ଖବରଦାର କରୁଛନ୍ତି । କାରଣ ଏହି ମାର୍ଗ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ । ପାଦେ-ପାଦେରେ ସର୍ଜନଙ୍କର ରାୟ ନେବାକୁ ହେବ । ବାବା ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି ଏହିପରି ଚିଠି ଲେଖ ତେବେ ଯାଇ ତୀର ଲାଗିବ, କିନ୍ତୁ ବହୁତଙ୍କ ପାଖରେ ଦେହ-ଅଭିମାନ ରହିଛି । ଶ୍ରୀମତରେ ନ ଚାଲିବା ଦ୍□ାରା ନିଜର ଖାତା ଖରାପ କରୁଛନ୍ତି । ଯଦି ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିବ ତେବେ ସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଫାଇଦା ମିଳିବ । ଏହି ରାସ୍ତା କେତେ ସହଜ । କେବଳ ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ତୁମେମାନେ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହେଉଛ । ବାବା ବୁଦ୍ଧିମାନଙ୍କ ପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି, କେବଳ ବାବା ଏବଂ ବର୍ସାକୁ ମନେ ପକାଅ । ପ୍ରଜା ତିଆରି ନ କରିଲେ ରାଜା ରାଣୀ ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତଥାପି ବି ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ଦୁର୍ବଳତାକୁ ଲୁଚାଉଛନ୍ତି, ତାଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ତୁମେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇପାରିବ । ବାବାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଲା ବୁଝାଇବା । ଯେପରି କେହି ନ କହିବେ ଯେ ଆମକୁ ଏକଥା ଜଣା ନ ଥିଲା । ବାବା ସବୁ ପ୍ରକାରର ଶ୍ରୀମତ ଦେଉଛନ୍ତି । ନିଜର ଭୁଲ୍କୁ ତୁରନ୍ତ ବାବାଙ୍କୁ କହିଦେବା ଉଚିତ୍ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଚିନ୍ତା କର ନାହିଁ, ପୁନର୍ବାର ଆଉ କେବେ ବି ସେହି ଭୁଲ୍ କର ନାହିଁ । ଏଥିରେ ଡରିବାର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ବାବା ସ୍ନେହର ସହିତ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତେବେ ବାବାଙ୍କୁ କହି ଦେବାରେ କଲ୍ୟାଣ ରହିଛି । ବାବା, ସ୍ନେହର ସହିତ ବୁଝାଇବେ । ନଚେତ୍ ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କ ହୃଦୟରୁ ଏକଦମ୍ ଖସିଯାଇଥାଆନ୍ତି । ତାଙ୍କ ହୃଦୟରୁ ଖସିଗଲ ଅର୍ଥାତ୍ ଶିବବାବାଙ୍କ ହୃଦୟରୁ ମଧ୍ୟ ଖସିଗଲ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ, ଆମେ ଶିବବାବାଙ୍କଠାରୁ ସିଧାସଳଖ ନେଇପାରିବୁ, କିଛି ବି ହେବ ନାହିଁ । ବାବା ଯେତେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ, ସେତେ ବୁଦ୍ଧି ବାହାରକୁ ପଳାଇଯାଉଛି । ଏହିସବୁ କଥା ବାବା ସିଧାସଳଖ ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଯାହାର ପରେ ଶାସ୍ତ୍ର ତିଆରି ହେଉଛି । ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ଗୀତା ହିଁ ହେଉଛି ଭାରତର ସର୍ବୋତ୍ତମ ଶାସ୍ତ୍ର । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ସର୍ବଶାସ୍ତ୍ରମୟୀ ଶିରୋମଣୀ ଗୀତା, ଯାହାର ଗାୟନ ସ୍□ୟଂ ଭଗବାନ କରିଛନ୍ତି । ବାକି ସବୁ ଧର୍ମ ତ ପରେ ଆସୁଛି । ଗୀତା ହୋଇଗଲା ମାତାପିତା, ବାକି ସମସ୍ତେ ହେଲେ ତା'ର ସନ୍ତାନ । ଗୀତାରେ ହିଁ ଭଗବାନୁବାଚ ରହିଛି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ତ ଦୈବୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ କୁହାଯିବ । ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ, ଶଙ୍କର ତ କେବଳ ଦେବତା ଅଟନ୍ତି । ଭଗବାନ ତ ଦେବତାମାନଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ହେଲେ । ଏକଥା ବିଲ୍କୁଲ୍ ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ, ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ, ଶଙ୍କରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଶିବବାବା ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ସ୍ଥାପନା, ଏଭଳି ତ କେବେ କହୁ ନାହାଁନ୍ତି ଯେ, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦ୍□ାରା ସ୍ଥାପନା । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ରୂପ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । କାହାର ସ୍ଥାପନା? ବିଷ୍ଣୁପୁରୀର । ଏହି ଚିତ୍ର ତ ହୃଦୟରେ ଛପିଯିବା ଉଚିତ୍ । ଆମେ ଶିବବାବାଙ୍କଠାରୁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ବର୍ସା ନେଉଛୁ । ବାବାଙ୍କ ବିନା ଦାଦାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ସା ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ କାହା ସହିତ ମିଶୁଛ ତେବେ ତାଙ୍କୁ କୁହ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ଯେହେତୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ତେଣୁ ପ୍ରତି ପାଦରେ ଆତ୍ମିକ ସର୍ଜନଙ୍କ ଠାରୁ ରାୟ ନେବାକୁ ହେବ । ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ଚାଲିବାରେ ହିଁ ଫାଇଦା ରହିଛି, ତେଣୁ ବାବାଙ୍କୁ କିଛି ବି ଲୁଚାଇବାର ନାହିଁ ।

(୨) ଦେହ ଏବଂ ଦେହଧାରୀମାନଙ୍କଠାରୁ ବୁଦ୍ଧିର ଯୋଗ ହଟାଇ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଲଗାଇବାକୁ ହେବ । କର୍ମଧନ୍ଦା କରି ମଧ୍ୟ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହିବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ପଡିବ ।

ବରଦାନ**:-** ସର୍ବଦା ଏକରସ ସମ୍ପନ୍ନ ମୁଡରେ ରହୁଥିବା ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ତଥା ପ୍ରାରବ୍ଧୀ ସ୍□ରୂପ ଭବ ।

ବାପଦାଦା ବତନରେ ରହି ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ କେତେକ ପିଲାଙ୍କର ମୁଡ୍ ବହୁତ ବଦଳୁଛି, କେବେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର ମୁଡ୍, କେବେ ପ୍ରଶ୍ନବାଚକ ମୁଡ୍, କେବେ ପୁଣି ଦ୍□ନ୍ଦ୍□ରେ ରହିଥିବା ମୁଡ୍, କେବେ ଟେନ୍ସନ୍, କେବେ ଆଟେନ୍ସନ୍ର

ଝୁଲଣାରେ ଝୁଲିବାର ମୁଡ୍... କିନ୍ତୁ ସଂଗମଯୁଗ ପ୍ରାରବ୍ଧୀ ଯୁଗ ଅଟେ, ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଯୁଗ ନୁହେଁ, ସେଥିପାଇଁ ଯାହା ବାବାଙ୍କର ଗୁଣ ତାହା ପିଲାମାନଙ୍କର ଗୁଣ, ଯାହା ବାବାଙ୍କର ସ୍ଥିତି, ତାହା ପିଲାମାନଙ୍କର ସ୍ଥିତି - ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ସଂଗମଯୁଗର ପ୍ରାରବ୍ଧ । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ଏକରସ ସ୍ଥିତି ଏବଂ ଏକମାତ୍ର ସମ୍ପନ୍ନ ମୁଡ୍‌ରେ ରୁହ, ତେବେ କୁହାଯିବ ବାପ ସମାନ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାରବ୍ଧୀ ସ୍□ରୂପବାଲା ଆତ୍ମା ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଯଦି ବାପଦାଦାଙ୍କ ହାତରେ ନିଜର ବୁଦ୍ଧି ରୂପୀ ହାତ ରହିଥିବ ତେବେ ପରୀକ୍ଷା ରୂପୀ ସାଗରରେ ହଲଚଲ୍ ହେବ ନାହିଁ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା:- ନିଶ୍ଚୟର ମୂଳଦୁଆକୁ ମଜବୁତ କରି ସର୍ବଦା ନିର୍ଭୟ ଏବଂ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ରୁହ ।

ବିଶ୍□ସ୍ତ ଆତ୍ମାର ପ୍ରଥମ ଲକ୍ଷଣ ହେଲା - ପ୍ରତି ମୂହୁର୍ତ୍ତରେ ପ୍ରତି ପାଦରେ ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ଠିକ୍ ଭାବରେ ଚାଲିବା । ସଠିକ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୂର୍ତ୍ତି ହେବା ଅର୍ଥ ହାତୁଡିର ଆଘାତକୁ ସହନ କରିବା । ହାତୁଡି ଦ୍□ାରା ତ ମୂର୍ତ୍ତିକୁ ଠୁକ୍ ଠୁକ୍ କରି ଠିକ୍ କରାଯାଏ । ତୁମେମାନେ ତ ହାତୁଡିର ପ୍ରହାରକୁ ସହନ କରିବାର ଅନୁଭବୀ ହୋଇଗଲଣି, ତେଣୁ ନଥିଙ୍ଗ୍ ନ୍ୟୁ, କିଛି ନୂଆ କଥା ନୁହେଁ । ଖେଳ ଭଳି ଲାଗୁଛି ନା । ତୁମେ ସେହି ଖେଳକୁ ଦେଖୁଛ ଏବଂ ଖୁସି ମଧ୍ୟ ହେଉଛ । ଆଶୀର୍ବାଦ ମଧ୍ୟ ଦେଉଛ । ତେବେ ହୀରୋ ପାର୍ଟଧାରୀର ଅର୍ଥ ହେଲା ନିର୍ଭୁଲ୍ ଭାବରେ ନିଜର ପାର୍ଟ କରୁଥିବା ନିଶ୍ଚୟବୁଦ୍ଧି, ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଆତ୍ମା ।

ନୋଟ୍:- ଆଜି ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅତି ପ୍ରିୟ ବାପଦାଦାଙ୍କର ନୟନର ପିତୁଳା, ନିଜ ହୃଦୟ ସିଂହାସନରେ ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ବସାଇଥିବା ମିଠି ଦାଦୀ ଗୁଲ୍‌ଜାର ଜୀଙ୍କର ପୁଣ୍ୟ ସ୍ମୃତି ଦିବସରେ ଆମେ ସବୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ କୂଳଭୂଷଣ ଭାଇଭଉଣୀମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ସ୍ନେହୀ ଅବ୍ୟକ୍ତ ବାପଦାଦାଙ୍କର ଯେଉଁ ପାଳନା ମିଳିଛି, ସେହି ପାଳନାର ରିଟର୍ଣ୍ଣ (ପ୍ରତିଦାନ) ଦେବା ପାଇଁ ଶୁଭ ସଂକଳ୍ପ କରିବାକୁ ହେବ ଯେପରି ଦାଦିଜୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଦ ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ଆକ୍ୟୁରେଟ୍ ଚାଲି, ସର୍ବଦା ନିଜର ହର୍ଷିତମୁଖ ଚେହେରା ଦ୍□ାରା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେଲେ ଏବଂ ଆଶୀର୍ବାଦ ନେଲେ, ଆକ୍ୟୁରେଟ୍ ପାର୍ଟ କଲେ, ସେହିପରି ଆମେ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କର ପାଦଚିହ୍ନରେ ଚାଲି ତାଙ୍କୁ ଆମର ସ୍ନେହ ସୁମନ ଅର୍ପଣ କରିବା - ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରକୃତ ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳୀ ।